Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

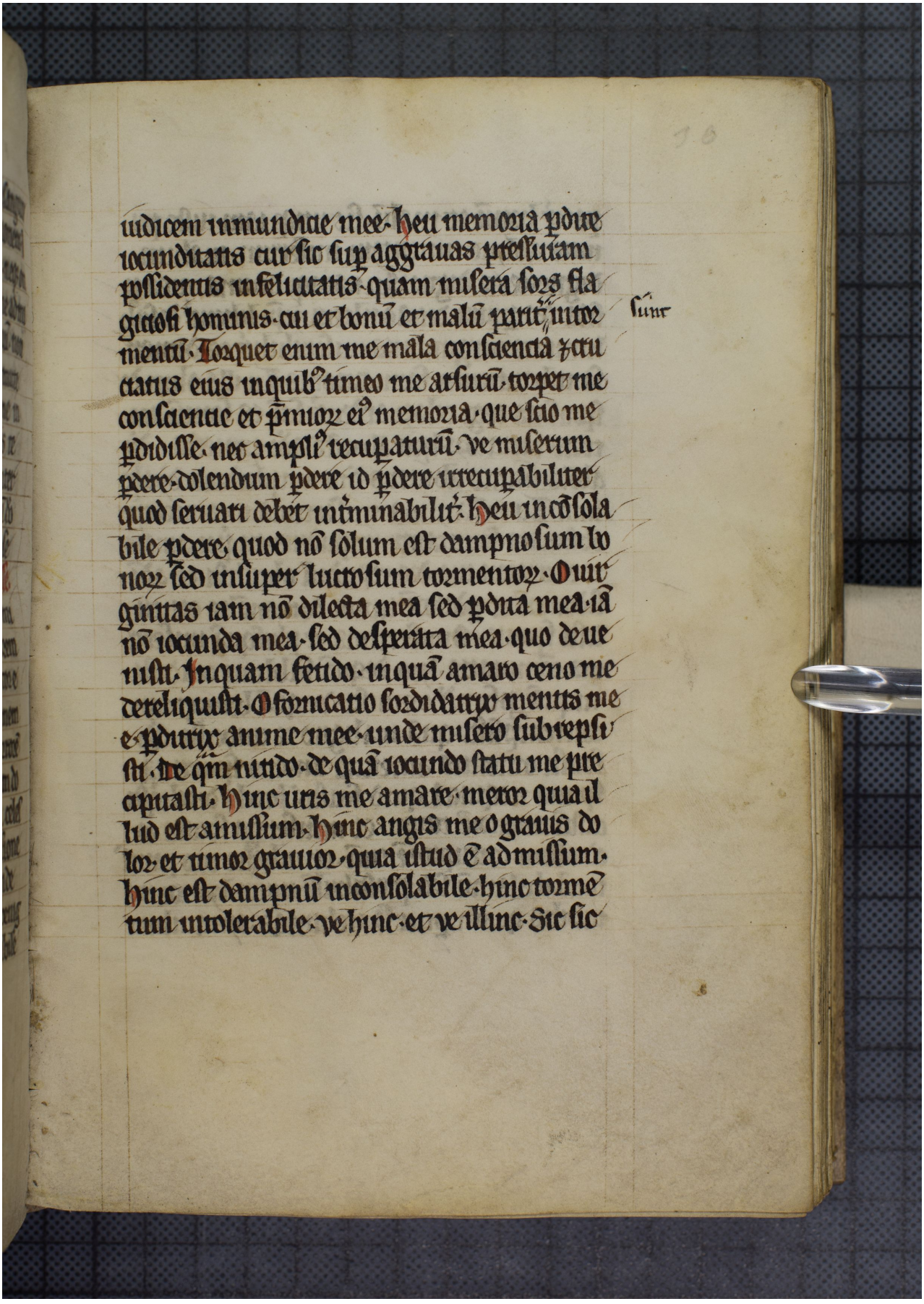

iudicem inmundicie mee. Heu memoria pdite
iocunditatis cur sic sup aggrauas pressuram
possidentis infelicitatis. quam misera sors fla
gitiosi hominis. cui et bonū et malū parit intor sunt
mentū. Torquet enim me mala conscientia ꝛ cru
ciatus eius inquib⁹ timeo me arsurū. torpet me
conscientie et p̄mioꝝ ei⁹ memoria. que scio me
pdidisse. nec ampli⁹ recupaturū. ve miserum
pdere. dolendum pdere id pdere irrecupabiliter
quod seruari debet intminabilit. Heu inconsola
bile pdere. quod nō solum est dampnosum bo
noꝝ sed insuper luctosum tormentoꝝ. O uir
ginitas iam nō dilecta mea sed pdita mea. iā
nō iocunda mea. sed desperata mea. quo deue
nisti. Inquam fetido. inquā amaro ceno me
dereliquisti. O fornicatio sordidatrix mentis me
e. pditrix anime mee. unde misero subrepsi
sti. De qm̄ nitido. de quā iocundo statu me pre
cipitasti. Hinc uris me amare. meror quia il
lud est amissum. Hinc angis me o grauis do
lor. et timor grauior. quia istud ē admissum.
hinc est dampnū inconsolabile. hinc tormē
tum intolerabile. ve hinc. et ve illinc. Sic sic